

המלכות היא סוד שולחן הקב"ה ז"א

חַמְשָׁאָה, כּוּס דְּוַיִּכְלוּ הדבר החמישי הוא לומר ויכולו על כוס הקידוש.
שְׁתִּיתָאָה, לְמַהוּי עַל פְּתוּרָא מְלִי
דְּאוּרִיתָא הדבר השישי הוא לומר על שולחנו דברי תורה [קנח]. **שְׁבִיעָאָה,**
לְאַרְכָּאָה עַל פְּתוּרָא, בְּגִין דְּעֵנִים יִיתוּן עַל פְּתוּרִיהָ
הדבר השביעי הוא להאריך על שולחנו בכדי שיבואו עניים ויאכלו משולחנו.
תְּמִינָאָה, נְטִילַת יָדַים בְּמִים אַחֲרוֹנִים הדבר השמיני הוא ליטול
מִים אַחֲרוֹנִים. **תְּשִׁיעָאָה, בְּרַבַּת הַמְּזוּן** הדבר התשיעי הוא לברך ברכת
הַמְּזוּן. **עֶשֶׂירָאָה, כּוּס דְּבִרְכָּה** הדבר העשירי הוא לתקן כוס של ברכת
הַמְּזוּן. **וְעָרִיד לְאַחֲזָרָא עֲלֵיהוּ, וּלְתַקְנָא לֹון בְּרִזָּא**
קַדִּישָׁא, דְּאִיהִי כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן והנה עתה צריך לחזור
ולתקן ולבאר אותם בסודות הקדושים של המלכות, שהיא כְּלוּלָה מִכָּל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת,
וכנגדם הם עשרה דברים שצריך האדם לעשות בסעודת שבת, **וְאִיהוּ פְּתוּרָא**
דְּקַדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, מְסַטְרָא דְּגִבּוּרָה. וּבְגִין כַּף
אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן כי זו המלכות היא סוד שולחן הקב"ה ז"א.

אור הרשב"י

שלושה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו
דברי תורה כאילו אכלו משלחנו של מקום
ברוך הוא שנאמר (יתזקאל מ"א) וידבר אלי
זה השלחן אשר לפני ה'.

[קנח] כראיתא באבות פרק ג' משנה ג' רבי
שמעון אומר שלושה שאכלו על שלחן אחד
ולא אמרו עליו דברי תורה כאילו אכלו
מזבחי מתים שנאמר (ישעיה כ"ח) כי כל
שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום אבל

הלימוד היומני

שהיא מצד הגבורה שבצפון, ומשום כך אמרו חז"ל במנחות פ"ו ע"ב שולחן בצפון, דהיינו שולחן דמלכות הוא בגבורה שבצפון.

נטילת ידים כדי לברך בטהרה

חַד נְטִילַת יָדַיִם, דְּהֵכִי אֹקְמוּהָ רַבֵּן דְּמַתְּנִיתִין, יָדַיִם
מְזוּהָמוֹת פְּסוּלוֹת לְבִרְכָה, בְּגִין דְּאִינוּן שְׁנִיּוֹת

לְטוּמְאָה הנה הדבר הראשון הוא נטילת ידים לסעודה כי כך אמרו חז"ל במשנה

שידיים מזוהמות הם פסולות לברכה, מאחר שהם שניות לטומאה וקנטו, דְּאִיהוּ אַב

הַטוּמְאָה דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן, פֶּד אִינוּן מְסֻאָבוֹת, וְכֵד אִינוּן

טְהוּרוֹת אִינוּן שְׁנִיּוֹת לְבִרְכָה והנה אב הטומאה שהוא ראשון לטומאה

הוא מצד קלי' העשייה, והוא עושה שני לטומאה את הידים שביצירה, וכל זה שהידיים

טמאות, אמנם כאשר הידיים טהורות הן שניות לברכה, דהיינו שהברכה באצילות והבריאה

ראשון לברכה והידיים שביצירה שניות לברכה (הרמ"ז). דְּבִרְכָה לָא שְׂרִיא

אַלְא עַל טְהוּרָה כי הנה אין הברכה שורה אלא רק בטהרה. כִּתְנָא דְּאִיהוּ

אִישׁ טְהוֹר, אִישׁ חָסֵד, שְׂרִיא עָלֶיהָ בְּרִכְתָּא ומשום כך הכהן

החתום בחסד שהוא איש טהור שורה עליו הברכה. הֵדָא הוּא דְּכֵתִיב, (תהלים

קלג) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֵאשׁ וְגו'. וּבְגִין דָּא, (במדבר ו) דְּיֵבֵר

אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אור הרשב"י

ונמצא העשייה ראשון לטומאה והיצירה

שניה לטומאה וכאשר נטהרות הידיים נעשות

שניות לברכה כי הברכה באצילות.

[קנט] וכתב הרמ"ז שהידיים הם ביצירה

ומשום כך נקראו סתם ידיים בשם שניות

לטומאה כי הטומאה היא בקלי' תחת העשייה

הלימוד היומני

וְגו' כי זהו מש"כ כשמנן הטוב וגו', דהיינו שמאחר שהוא איש טהור, אז שורה עליו שפע שמן הקדושה, ועי"כ יש בכוחו לברך את ישראל, בסוד דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'. וְאוֹקְמוּהָ, כָּל כֹּהֵן הַמְּבָרֵךְ, מִתְּבָרֵךְ. וְשֵׂאִינוּ מְבָרֵךְ, אֵין מִתְּבָרֵךְ. ובזה ביארו חז"ל ואמרו כל כהן המברך מתברך ומי שלא מברך אינו מתברך[קס]. וְאוֹקְמוּהָ מֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, כָּל בְּרָכָה שֵׂאִין בָּהּ אֲזַכְּרָה וּמַלְכוּת לֹאוּ שְׁמִיָּה בְּרָכָה. מַלְכוּת אֲדֹנָי וכן בזה ביארו חכמי המשנה ואמרו שכל ברכה שאין בה אזכרה ומלכות היא לא ברכה, [קסא] וסוד המלכות הוא שם אדנ"י שהוא תיקון המלכות בשלימות, ומשום כך הברכה צריכה להיות בטהרה בכדי לתקן את השם בשלימות (הרמ"ז).

סוד נטילת ידים עד הפרק

וְעוֹד, נְטִילַת יָדַיִם צָרִיךְ לִיטוֹל לֹזֵן עַד פְּרָקָא והנה יש עוד סוד בנטילת ידיים, והוא שצריך ליטלם עד הפרק, דְּגִזְרוּ עָלֶיהָ אַרְבַּעַת עָשָׂר פְּרָקִין, בְּהֵהוּא שְׁעֵתָא שְׂרִיא יַד יְהוָה עָלֶיהָ, וְאִיהִי יַד דְּבְרָכָה מְסֻטְרָא דְּחֶסֶד דְּבִיָּה חֲכָמָה

אור הרשב"י

[קסא] כדאיתא בברכות דף מ' עמוד ב' אמר רב: כל ברכה שאין בה הזכרת השם – אינה ברכה. ורבי יוחנן אמר: כל ברכה שאין בה מלכות – אינה ברכה.

[קס] כדאיתא בסוטה דף לח עמוד ב' ואמר רבי יהושע בן לוי: כל כהן שמברך מתברך, ושאינו מברך אין מתברך, שנאמר: ואברכה ממברכך.

הלימוד היומני

בְּיַד יְמִינֶיהָ וסוד הדבר הוא שגזרו ליטול את י"ד הפרקים שביד, [קסב] בזמן ששורה עליהם יד ה', שהם יד הגדולה מצד החסד ויד החזקה מצד הגבורה ויד הרמה מצד הת"ת, ועי"כ היד הראשונה שבסוד בינה דמלכות מבורכת מצד מי החסד דז"א שנכלל בו החכמה, מצד קו חח"ן. **וְאִיהִי יַד דְּקְדוּשָׁה, מְסֻרָא דְגְבוּרָה, וְשְׂרִיִּיא בְּדִינָא** והיד השניה שהיא בסוד חכמה דמלכות הנקראת קדושה, היא נתקנת ע"י הגבורה דז"א שנכללת בדיני הבינה דז"א, מצד קו בג"ה. (נ"א וְיָדָא דְשְׂמָאֲלָא) **וְאִיהִי יַד דְּיַחְוּדָא, מְסֻרָא דְתַפְאָרַת** והיד השלישית היא יד הרמה של יחוד ימין ושמאל מצד הת"ת הכולל חו"ג, **דְּשְׂרִיִּיא בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר פְּרָקִין דְּגוּפָא, דְּאֵינּוּן שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִין בְּתַרִּין דְּרוּעִין, וְתַרִּין שׁוּקִין. וְתַרִּין בְּגוּפָא וּבְרִית** ועי"כ אור הייחוד שורה ב"ד פרקי הגוף, דהיינו י"ב פרקי הזרועות והשוקיים, ועוד ב' פרקי הגוף והברית שביחד הם י"ד פרקים (הרמ"ז).

ע"י נטילת ידיים נתקנת המלכות ומסביר סוד ג' פעמים יד **וְתַלְתַּת זְמַנִּין אַרְבַּעַה עָשָׂר, אִיהוּ אַרְבַּעִין וְתַרִּין** והנה ג' פעמים י"ד הוא מ"ב, שהם סוד מ"ב אותיות הוי"ה של פשוט מלא ומלא דמלא, **י"י, מִן י"ד י"ד, י"ד, רְמוּזֵי בְּרַכָּהּ י"א אר י"שא, מִן הוּי"ה הוּי"ה הוּי"ה** והנה תלת יודי"ן מג' פעמים י"ד, הוא סוד ג' יודי"ן של י'ברכך י'אר י'שא, שהם סוד ג' אורות היורדים לחג"ת מהחב"ד, שהם ג' הויו"ת של יברכך ה' יאר ה' ישא ה', ובזה מתעלים חג"ת לחב"ד וחג"ת לנה"י. **ד' ד' ד' מִי"ד י"ד י"ד, אֵינּוּן רְמִיזִין בְּאֶדְנָי אֶדְנָי אֶדְנָי** ותלת דלתי"ן מג' פעמים

הלימוד היומני